

บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
เรื่อง การบังคับใช้พระราชบัญญัติว่าด้วยการให้เอกชนเข้าร่วมงานหรือดำเนินการ
ในกิจการของรัฐ พ.ศ. ๒๕๓๕ กรณีโครงการพัฒนาที่ราชพัสดุ
บริเวณสถานีขนส่งหมอชิต

กรมธนารักษ์ได้มีหนังสือ ที่ กค ๐๓๐๔/๘๙๒๑ ลงวันที่ ๖ กรกฎาคม ๒๕๕๕ ถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ขอรื้อเกี่ยวกับโครงการพัฒนาที่ราชพัสดุบริเวณสถานีขนส่งหมอชิต สรุปความได้ว่า กระทรวงการคลังได้มีหนังสือที่ กค ๐๓๐๑/๔๔๒๐ ลงวันที่ ๑๔ มีนาคม ๒๕๕๕ ถึงสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี เพื่อนำเสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบการดำเนินโครงการพัฒนาที่ราชพัสดุบริเวณสถานีขนส่งหมอชิต โดยได้รายงานให้ทราบว่า ศาลปกครองสูงสุดได้วินิจฉัยในคำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อ.๒๗๑/๒๕๕๔ ว่า เมื่อยังไม่มี การบอกเลิกสัญญา BKT และกรมธนารักษ์ยังคงต้องปฏิบัติตามสัญญาต่อไป ซึ่งต่อมาสำนักเลขาธิการ คณะรัฐมนตรีได้ขอให้สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาเสนอความเห็นประกอบการพิจารณาของ คณะรัฐมนตรีในเรื่องดังกล่าว และสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้มีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ นร ๐๙๐๑/๐๔๔๑ ลงวันที่ ๑๖ มีนาคม ๒๕๕๕ ให้ความเห็นเกี่ยวกับการดำเนินการ ตามพระราชบัญญัติว่าด้วยการให้เอกชนเข้าร่วมงานหรือดำเนินการในกิจการของรัฐ พ.ศ. ๒๕๓๕ รวมถึงได้ให้ความเห็นในส่วนของการผูกพันตามสัญญาเดิมระหว่าง BKT และกรมธนารักษ์ ซึ่งดำเนินการไม่ถูกต้องตามพระราชบัญญัติดังกล่าวว่า หากต้องมีการยกเลิกสัญญาดังกล่าวก็เป็น กรณีที่ต้องดำเนินการระบวนการตามกฎหมายต่อไป

คณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ ๒๐ มีนาคม ๒๕๕๕ เห็นชอบในหลักการให้มีการ ดำเนินโครงการที่ราชพัสดุบริเวณสถานีขนส่งหมอชิต และให้กระทรวงการคลังรับไปดำเนินการ ให้ถูกต้องตามขั้นตอนการเสนอโครงการตามพระราชบัญญัติว่าด้วยการให้เอกชนเข้าร่วมงาน หรือดำเนินการในกิจการของรัฐ พ.ศ. ๒๕๓๕ ตลอดจนข้อกฎหมาย ระเบียบ หลักเกณฑ์ และมติ คณะรัฐมนตรีที่เกี่ยวข้อง โดยให้ความเห็นของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา และสำนักงาน คณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติไปพิจารณาดำเนินการต่อไปด้วย

ต่อมาสำนักงานอัยการสูงสุดได้มีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ อส ๐๐๐๕/๔๐๑๗ ลงวันที่ ๓๐ เมษายน ๒๕๕๕ ส่งความเห็นประกอบการพิจารณาของคณะรัฐมนตรีภายหลังจาก ที่คณะรัฐมนตรีได้มีมติแล้ว โดยมีความเห็นว่า ตามที่สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้เคย ให้ความเห็นเกี่ยวกับโครงการที่ราชพัสดุบริเวณสถานีขนส่งหมอชิตว่า สัญญาระหว่างกรมธนารักษ์ และบริษัทบางกอกเทอร์มินอล จำกัด (BKT) ไม่ชอบด้วยกฎหมายและไม่มีผลผูกพันในแง่สัญญาต่อกัน ตามบันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่อง การบังคับใช้พระราชบัญญัติว่าด้วยการให้เอกชน เข้าร่วมงานหรือดำเนินการในกิจการของรัฐ พ.ศ. ๒๕๓๕ กรณีโครงการพัฒนาที่ราชพัสดุบริเวณ สถานีขนส่งหมอชิต (เรื่องเสร็จที่ ๓๓๙/๒๕๕๔) แต่ศาลปกครองสูงสุดได้วินิจฉัยถึงสถานะของสัญญา

ส่งพร้อมหนังสือ ที่ นร ๐๙๐๑/๒๐๑๖ ลงวันที่ ๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ ซึ่งสำนักงาน คณะกรรมการกฤษฎีกามีถึงสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

ดังกล่าวว่า กรมธนารักษ์และ BKT ยังคงต้องปฏิบัติตามสัญญาต่อไป กรณีจึงทำให้คำวินิจฉัยของคณะกรรมการกฤษฎีกาและคำพิพากษาของศาลปกครองมีประเด็นที่ไม่สอดคล้องกัน สมควรหรือสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาเพื่อให้ได้ความชัดเจนในการดำเนินโครงการต่อไป

กรมธนารักษ์มีความเห็นว่า การที่สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาไม่ได้ทักท้วงกรณีที่กรมธนารักษ์จะดำเนินโครงการดังกล่าวต่อไปให้ถูกต้องตามพระราชบัญญัติว่าด้วยการให้เอกชนเข้าร่วมงานฯ แม้ว่าศาลปกครองสูงสุดได้วินิจฉัยว่า BKT และกรมธนารักษ์ ยังคงต้องปฏิบัติตามสัญญาต่อไป ดังนั้น หากภายหลังจากที่กรมธนารักษ์ได้ดำเนินการตามขั้นตอนของพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว และปรากฏว่าผู้ได้รับสิทธิพัฒนาไม่ใช่ BKT กรมธนารักษ์ต้องดำเนินการยกเลิกสัญญากับ BKT ที่ยังมีผลผูกพันอยู่ และจัดทำสัญญากับผู้ได้รับสิทธิพัฒนารายใหม่

กรมธนารักษ์จึงขอหารือสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาว่า การที่ปัจจุบันกรมธนารักษ์ได้ดำเนินโครงการที่ราชพัสดุตามขั้นตอนที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติว่าด้วยการให้เอกชนเข้าร่วมงานฯ ตามที่คณะกรรมการกฤษฎีกาให้ความเห็น หากเมื่อดำเนินการไปแล้วปรากฏว่าผู้ได้รับสิทธิพัฒนาโครงการไม่ใช่ BKT กรมธนารักษ์ต้องยกเลิกสัญญากับ BKT แล้วจัดทำสัญญากับผู้ได้รับสิทธิรายใหม่ เป็นการดำเนินการที่ถูกต้องตามความเห็นของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาหรือไม่ อย่างไร

คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะพิเศษ) ได้พิจารณาข้อหารือของกรมธนารักษ์ โดยมีผู้แทนสำนักนายกรัฐมนตรี (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ) ผู้แทนกระทรวงการคลัง (กรมธนารักษ์) และผู้แทนสำนักงานอัยการสูงสุด เป็นผู้ชี้แจงข้อเท็จจริงแล้ว ปรากฏข้อเท็จจริงเพิ่มเติมว่า ภายหลังจากที่คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะพิเศษ) ได้มีความเห็นตามบันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่อง การบังคับใช้พระราชบัญญัติว่าด้วยการให้เอกชนเข้าร่วมงานหรือดำเนินการในกิจการของรัฐ พ.ศ. ๒๕๓๕ กรณีโครงการพัฒนาที่ราชพัสดุบริเวณสถานีขนส่งหมอชิต (เรื่องเสร็จที่ ๓๓๙/๒๕๔๔) กระทรวงการคลังได้เสนอเรื่องต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อให้ความเห็นชอบในการดำเนินการโครงการพัฒนาที่ราชพัสดุแปลงดังกล่าว และคณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ ๒๐ มีนาคม ๒๕๔๕ เห็นชอบในหลักการให้มีการดำเนินโครงการพัฒนาที่ราชพัสดุบริเวณสถานีขนส่งหมอชิต โดยให้กระทรวงการคลังรับไปดำเนินการให้ถูกต้องตามขั้นตอนการเสนอโครงการตามพระราชบัญญัติว่าด้วยการให้เอกชนเข้าร่วมงานหรือดำเนินการในกิจการของรัฐ พ.ศ. ๒๕๓๕ โดยให้ความเห็นของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา และสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติไปพิจารณาดำเนินการต่อไปด้วย ซึ่งสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติมีความเห็นว่า รายงานการศึกษาวิเคราะห์โครงการได้จัดทำขึ้นตั้งแต่ พ.ศ. ๒๕๔๗ ทำให้สมมติฐานที่ใช้ในการศึกษามีการเปลี่ยนแปลงจากเดิมไปอย่างมีนัยสำคัญ จึงสมควรมอบหมายให้กระทรวงการคลัง (กรมธนารักษ์) ทบทวนรายงานผลการศึกษาวิเคราะห์ความเหมาะสมของโครงการดังกล่าว แล้วเสนอกระทรวงการคลังเพื่อพิจารณาก่อนเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณาตามขั้นตอนต่อไป ดังนั้น การดำเนินโครงการในปัจจุบันจึงอยู่ในขั้นตอนที่กรมธนารักษ์ซึ่งเป็นหน่วยงานเจ้าของโครงการต้องจัดทำรายงานผลการศึกษาและวิเคราะห์โครงการ ตามหมวด ๒ การเสนอโครงการ แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยการให้เอกชนเข้าร่วมงานฯ แล้วเสนอกระทรวงการคลังเพื่อพิจารณาก่อนเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณาตามขั้นตอนของพระราชบัญญัติว่าด้วยการให้เอกชนเข้าร่วมงานฯ ต่อไป

คณะกรรมการการกฤษฎีกา (คณะพิเศษ) เห็นว่า จากข้อเท็จจริงดังกล่าวข้างต้น จำเป็นต้องพิจารณาเสียก่อนว่า ความเห็นของคณะกรรมการการกฤษฎีกา (คณะพิเศษ) ในส่วนที่เกี่ยวกับสถานะของสัญญาระหว่างกรมธนารักษ์และบริษัท BKT ขัดหรือแย้งกับคำพิพากษาของศาลปกครองสูงสุดตามข้อสังเกตของสำนักงานอัยการสูงสุดหรือไม่ เนื่องจากจะมีผลต่อการดำเนินโครงการต่อไป โดยคณะกรรมการการกฤษฎีกา (คณะพิเศษ) ได้ให้ความเห็นไว้ในเรื่องเสร็จที่ ๓๓๙/๒๕๔๔^๑ สรุปได้ว่า สัญญาที่หน่วยงานของรัฐทำขึ้นจะมีผลสมบูรณ์ต่อเมื่อทำขึ้นโดยบุคคลซึ่งมีอำนาจกระทำการและได้ดำเนินการถูกต้องตามขั้นตอนที่กฎหมายกำหนด ดังนั้น การทำสัญญาให้เอกชนเข้าร่วมงานหรือดำเนินการโดยไม่ปฏิบัติตามขั้นตอนหรือหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ตามพระราชบัญญัติว่าด้วยการให้เอกชนเข้าร่วมงานฯ ย่อมเป็นสัญญาที่ไม่มีผลผูกพันในแง่ของสัญญากับหน่วยงานของรัฐ ซึ่งสอดคล้องกับคำพิพากษาศาลปกครองสูงสุด^๒ และคำพิพากษาศาลฎีกา^๓ อย่างไรก็ตาม ในส่วนความผูกพันของคู่สัญญาในกรณีที่มิได้ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์และวิธีการของพระราชบัญญัติว่าด้วยการให้เอกชนเข้าร่วมงานฯ นั้น คณะกรรมการการกฤษฎีกา (คณะพิเศษ) ได้เคยมีแนวคำวินิจฉัยเป็นหลักเพิ่มเติม^๔ สรุปได้ว่า การที่สัญญาได้กระทำไปโดยไม่ถูกต้องตามขั้นตอนของพระราชบัญญัติว่าด้วยการให้เอกชนเข้าร่วมงานฯ สัญญาที่กระทำนั้นยังคงมีผลอยู่ราบเท่าที่ยังไม่มีการเพิกถอนหรือสิ้นสุดโดยเงื่อนไข

^๑ บันทึกสำนักงานคณะกรรมการการกฤษฎีกา เรื่อง การบังคับใช้พระราชบัญญัติว่าด้วยการให้เอกชนเข้าร่วมงานหรือดำเนินการในกิจการของรัฐ พ.ศ. ๒๕๓๕ กรณีโครงการพัฒนาที่ราชพัสดุบริเวณสถานีขนส่งหมอชิต ส่งพร้อมหนังสือสำนักงานคณะกรรมการการกฤษฎีกา ด่วนที่สุด ที่ นร ๐๖๐๑/๑๕๘๑ ลงวันที่ ๑๑ มิถุนายน ๒๕๔๔ ถึงสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี (เรื่องเสร็จที่ ๓๓๙/๒๕๔๔)

^๒ คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อ.๓๔๙/๒๕๔๙ สรุปได้ว่า การแก้ไขเพิ่มเติมสัญญาภายหลังจากที่คณะรัฐมนตรีได้ให้ความเห็นไว้แล้วในสาระสำคัญ โดยไม่ได้เสนอการแก้ไขเพิ่มเติมให้คณะรัฐมนตรีพิจารณาให้ความเห็นชอบอีกครั้งหนึ่ง เป็นการขัดต่อมาตรา ๒๑ แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยการให้เอกชนเข้าร่วมงานฯ ข้อสัญญาดังกล่าวจึงไม่ผูกพันรัฐตามกฎหมาย

^๓ คำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๒๕๐๓/๒๕๕๒ สรุปได้ว่า สัญญาแต่งตั้งผู้แทนจำหน่ายและจ่ายรางวัลสลากบำรุงการกุศลแบบอัตโนมัติเป็นสัญญาที่จะต้องกระทำภายใต้บังคับของพระราชบัญญัติว่าด้วยการให้เอกชนเข้าร่วมงานฯ เมื่อการทำสัญญามีได้ปฏิบัติให้ถูกต้องตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติดังกล่าว จึงเป็นสัญญาที่กระทำขึ้นโดยมิชอบด้วยกฎหมายและเป็นสัญญาที่ไม่มีผลผูกพันคู่สัญญา

^๔ บันทึกสำนักงานคณะกรรมการการกฤษฎีกา เรื่อง การบังคับใช้พระราชบัญญัติว่าด้วยการให้เอกชนเข้าร่วมงานหรือดำเนินการในกิจการของรัฐ พ.ศ. ๒๕๓๕ (กรณีสัญญาอนุญาตให้ดำเนินการให้บริการวิทยุคมนาคมระบบเซลลูลาร์ระหว่างบริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด (มหาชน) กับบริษัททรู มูฟ จำกัด) ส่งพร้อมหนังสือสำนักงานคณะกรรมการการกฤษฎีกา ด่วนที่สุด ที่ นร ๐๙๐๑/๐๖๐๑ ลงวันที่ ๑๘ พฤษภาคม ๒๕๕๐ ถึงสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี (เรื่องเสร็จที่ ๒๙๓/๒๕๕๐)

บันทึกสำนักงานคณะกรรมการการกฤษฎีกา เรื่อง การบังคับใช้พระราชบัญญัติว่าด้วยการให้เอกชนเข้าร่วมงานหรือดำเนินการในกิจการของรัฐ พ.ศ. ๒๕๓๕ (กรณีสัญญาอนุญาตให้ดำเนินการให้บริการวิทยุคมนาคมระบบเซลลูลาร์ระหว่างบริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด (มหาชน) กับบริษัทดิจิทัล โฟน จำกัด) ส่งพร้อมหนังสือสำนักงานคณะกรรมการการกฤษฎีกา ด่วนที่สุด ที่ นร ๐๙๐๑/๐๖๐๖ ลงวันที่ ๑๘ พฤษภาคม ๒๕๕๐ ถึงสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี (เรื่องเสร็จที่ ๒๙๔/๒๕๕๐)

บันทึกสำนักงานคณะกรรมการการกฤษฎีกา เรื่อง การบังคับใช้พระราชบัญญัติว่าด้วยการให้เอกชนเข้าร่วมงานหรือดำเนินการในกิจการของรัฐ พ.ศ. ๒๕๓๕ (กรณีสัญญาร่วมลงทุนสร้างโครงข่ายเคเบิลใต้น้ำและสัญญาร่วมดำเนินการสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับโครงข่ายเคเบิลใต้น้ำฝั่งทะเลด้านตะวันออก) ส่งพร้อมหนังสือสำนักงานคณะกรรมการการกฤษฎีกา ด่วนที่สุด ที่ นร ๐๙๐๑/๐๑๔๓ ลงวันที่ ๒๕ มกราคม ๒๕๕๑ ถึงสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี (เรื่องเสร็จที่ ๗๒-๗๓/๒๕๕๑)

หรือเหตุอื่น คู่สัญญาจึงยังคงมีหน้าที่ต้องปฏิบัติตามที่กำหนดในข้อตกลงหรือสัญญานั้น ๆ ต่อไป โดยคณะกรรมการตามมาตรา ๑๓^๕ จะต้องพิจารณาตามมาตรา ๒๑^๖ แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยการให้เอกชนเข้าร่วมงานฯ เพื่อดำเนินการเสนอต่อคณะรัฐมนตรี และหากคณะรัฐมนตรีซึ่งเป็นผู้มีอำนาจตามกฎหมายได้พิจารณาถึงเหตุแห่งการเพิกถอน ผลกระทบ และความเหมาะสม โดยคำนึงถึงประโยชน์ของรัฐหรือประโยชน์สาธารณะแล้วว่า การดำเนินการที่ไม่ถูกต้องนั้นมีความเสียหายอันสมควรจะต้องเพิกถอนสัญญาร่วมดำเนินการฯ ที่ทำขึ้น คณะรัฐมนตรีก็ชอบที่จะมีมติให้เพิกถอนสัญญาร่วมดำเนินการฯ ได้ แต่ถ้าคณะรัฐมนตรีพิจารณาแล้วมีเหตุผลความจำเป็นเพื่อประโยชน์ของรัฐหรือประโยชน์สาธารณะ และเพื่อความต่อเนื่องของการให้บริการ รวมทั้งล่วงเลยขั้นตอนที่จะเริ่มต้นดำเนินการใหม่ตามกฎหมายได้ คณะรัฐมนตรีก็อาจใช้ดุลพินิจพิจารณาให้ความเห็นชอบในการดำเนินการตามสัญญาร่วมดำเนินการฯ ได้ตามความเหมาะสม

สำหรับคำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดในคดีหมายเลขแดงที่ อ.๒๗๑/๒๕๕๔ นั้น มีประเด็นการพิจารณาเกี่ยวกับข้อพิพาทที่เกิดขึ้นจากการเรียกร้องค่าชดเชยงานก่อสร้างฐานรากของโรงจอดและซ่อมบำรุงรถไฟฟ้าในส่วนที่เพิ่มขึ้นจากโครงการก่อสร้างโรงจอดและซ่อมบำรุงรถไฟฟ้า ซึ่งศาลปกครองสูงสุดได้มีคำพิพากษาให้กรมธนารักษ์และกระทรวงการคลังมีความผูกพันที่จะต้องชดเชยค่าก่อสร้างฐานรากของโรงจอดและซ่อมบำรุงรถไฟฟ้าในส่วนที่เพิ่มขึ้นให้แก่บริษัทระบบขนส่งมวลชนกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) (BTSC) ซึ่งมีผลเกี่ยวพันไปถึงข้อกำหนดตามสัญญาก่อสร้างและบริหารโครงการพัฒนาระบบสาธารณูปโภคพื้นฐานในที่ราชพัสดุบริเวณสถานีขนส่งหมอชิตที่กำหนดให้ผู้ได้รับสิทธิในโครงการดังกล่าวเป็นผู้จ่ายค่าชดเชยค่าก่อสร้างฐานรากและงานโครงสร้างเฉพาะส่วนที่เพิ่มขึ้น โดยในคำพิพากษาได้มีการพิจารณาถึงพฤติการณ์ระหว่างกรมธนารักษ์และบริษัท BKT ที่ยังไม่บอกเลิกสัญญา และเมื่อมีข้อพิพาทเกี่ยวกับสัญญาก็ได้เสนอข้อพิพาทต่ออนุญาโตตุลาการ ซึ่งแสดงให้เห็นว่าคู่สัญญาตามโครงการดังกล่าวยังมีเจตนาที่จะปฏิบัติตามสัญญาดังกล่าวต่อไป ดังนั้น การที่ศาลปกครองสูงสุดวินิจฉัยให้กรมธนารักษ์และบริษัท BKT ยังคงต้องปฏิบัติตามสัญญาต่อไป จึงไม่มีข้อขัดแย้งกับความเห็นของคณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะพิเศษ) ที่ได้เคยให้ความเห็นในประเด็นดังกล่าวไว้

สำหรับประเด็นข้อหาหรือของกรมธนารักษ์ที่ว่า หากดำเนินการตามขั้นตอนที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติว่าด้วยการให้เอกชนเข้าร่วมงานฯ แล้ว ผู้ได้รับสิทธิพัฒนาโครงการมิใช่ BKT กรมธนารักษ์ต้องยกเลิกสัญญากับ BKT แล้วจัดทำสัญญากับผู้ได้รับสิทธิรายใหม่ เป็นการดำเนินการที่ถูกต้องตามความเห็นของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา หรือไม่ อย่างไร นั้น คณะกรรมการ

^๕ มาตรา ๑๓ ให้นายกรัฐมนตรีสั่งตั้งคณะกรรมการคณะหนึ่งประกอบด้วยผู้แทนกระทรวงเจ้าสังกัดซึ่งเป็นข้าราชการประจำ พนักงานรัฐวิสาหกิจ พนักงานหน่วยงานอื่นของรัฐหรือพนักงานส่วนท้องถิ่น แล้วแต่กรณี เป็นประธาน ผู้แทนกระทรวงการคลัง ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ผู้แทนสำนักงานอัยการสูงสุด ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ผู้แทนสำนักงานงบประมาณ ผู้แทนกระทรวงอื่นอีกสองกระทรวง กระทรวงละหนึ่งคน ผู้ทรงคุณวุฒิไม่เกินสามคนเป็นกรรมการ และให้มีผู้แทนหน่วยงานเจ้าของโครงการหนึ่งคนเป็นกรรมการและเลขานุการ

^๖ มาตรา ๒๑ ให้คณะกรรมการนำผลการคัดเลือกพร้อมเหตุผล ประเด็นที่เจรจาต่อรองเรื่องผลประโยชน์ของรัฐ ร่างสัญญา และเอกสารทั้งหมดเสนอต่อรัฐมนตรีกระทรวงเจ้าสังกัด เพื่อนำเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณาภายในเก้าสิบวันนับจากวันที่คณะกรรมการตัดสิน

หากคณะรัฐมนตรีไม่เห็นด้วยให้ส่งเรื่องคืนคณะกรรมการ เพื่อพิจารณาทบทวนความเห็น แล้วนำผลการพิจารณาเสนอให้คณะรัฐมนตรีตัดสินชี้ขาด

กฤษฎีกา (คณะพิเศษ) เห็นว่า โดยที่คณะรัฐมนตรีได้มีมติเห็นชอบกับความเห็นของสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติที่ให้บททวนรายงานผลการศึกษาวิเคราะห์ความเหมาะสมของโครงการดังกล่าวใหม่ การจะพิจารณาว่าสมควรดำเนินการยกเลิกสัญญากับ BKT หรือไม่ จึงขึ้นอยู่กับผลการศึกษาวิเคราะห์ความเหมาะสมของโครงการว่าจะดำเนินโครงการเดิมต่อไปหรือเป็นโครงการใหม่ และอยู่ในอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการตามมาตรา ๑๓ ที่จะพิจารณาดำเนินการตามขั้นตอนของกฎหมายต่อไป

(นายอัษฎพร จารุจินดา)

เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ตุลาคม ๒๕๕๕